

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษา คือ เครื่องมืออันสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาในด้านการเศรษฐกิจ ด้านการเมือง หรือด้านสังคมและวัฒนธรรม เพราะการพัฒนาในด้านต่างๆ กังกล่าวจะต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ และการพัฒนากำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการศึกษา¹

ในการจัดการศึกษา ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเรียนการสอน ผลการเรียนรู้ของเด็กนักเรียนขึ้นอยู่กับครู อาจกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพของการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพและสมรรถภาพของครู ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างแท้จริง จึงเป็นหน้าที่ของนักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จะต้องร่วมมือกันพัฒนาครูและอาชีพครูให้เจริญก้าวหน้า มีคุณภาพและประสิทธิภาพกว่าที่เป็นอยู่

การที่ประเทศเรามีปัญหาความขาดแคลนครูในอดีต ทำให้มีการเร่งการผลิตครูเพื่อจะแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การผลิตครูจึงเป็นไปเพื่อมุ่งให้ได้ปริมาณเป็นสำคัญ ทำให้คุณภาพของครูค่อยลดลง ครูบางคนไม่มีความศรัทธาในวิชาชีพอย่างแท้จริง และจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทางเศรษฐกิจและสังคม ทำให้ครูส่วนใหญ่ต้องกินร่นเพื่อฐานะทางเศรษฐกิจของตน โดยพยายามหารายได้พิเศษ เช่น เปิดการสอนพิเศษ การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิทางการศึกษาของตน อันจะทำให้ครูได้รับเงินเพิ่มขึ้น จากความพยายามของครูดังกล่าวอาจจะทำให้คุณภาพและความเอาใจใส่ในการสอนของครูลดหย่อนลง อุณหภูมิในวิชาชีพเริ่มลดลง

¹คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, การปฏิรูปการศึกษา
(กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2518), หน้าค่านำ.

สังคมเสื่อมความเชื่อถือในตัวครู¹ ซึ่งสาเหตุสำคัญที่ทำให้คุณภาพของครูต่ำลง วิจิตร ศรีสอาน ไทกล่าวสรุปไว้ ดังนี้

1. วิชาชีพครูยังไม่ไ้มาตรฐาน
2. สถาบันวิชาชีพครู (คุรุสภา) ยังไม่มีบทบาทในการกำหนดหลักสูตรการผลิตครู
3. ขาดการประสานงานระหว่างฝ่ายไร่และฝ่ายผลิตครู
4. การใช้ครูไม่ตรงกับแขนงวิชาที่ได้รับการอบรมมาจากสถาบันผลิตครู
5. ขาดหน่วยงานสำรวจจำนวนครูตามแขนงวิชา ทำให้เกิดปัญหาหลักัดันในการผลิตครู
6. ยังไม่มีนโยบายการใช้ครูที่แน่นอน²

การผลิตครูในปัจจุบันไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ เพราะขาดการประสานงานระหว่างฝ่ายผลิตกับฝ่ายไร่ ปริมาณคนที่เข้าสู่อาชีพครูมากจนไม่สามารถคัดเลือกได้ว่า ผู้ที่เป็นครูอยู่แล้วและผู้กำลังจะเข้าสู่อาชีพครูมีคุณภาพเขาเกณฑ์มาตรฐานของวิชาชีพมากนักน้อยเพียงเพียงไร นักการศึกษาได้มองเห็นปัญหาและพยายามหาหนทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงเทียบวิชาอื่น เช่น แพทย์ วิศวะ และนักกฎหมาย ซึ่งได้เริ่มมีการปฏิรูปการศึกษาตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา³

ความสัมพันธ์ระหว่างครู อาชีพครู และองค์การวิชาชีพครู เป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออก คุรุสภาในฐานะองค์การวิชาชีพครูในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งครูทุกคนในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการจะต้องเป็นสมาชิกตามกฎหมาย จึงได้พยายามดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมค่านวิชา การ สวัสดิการ และจากการที่คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้มีหลักการมุ่งให้คุรุสภา

¹คณะกรรมการวางแผนพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา, การปฏิรูปการศึกษา, หน้า 138.

²วิจิตร ศรีสอาน, "ปัญหา ความจำเป็น แนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2523), หน้า 85 - 87.

³สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, "มาตรฐานวิชาชีพครู," ข่าวคุรุสภา 7 (พฤษภาคม 2524) : 14.

มีบทบาทและหน้าที่ใหม่ คือ ให้คุรุสภาทำหน้าที่จรรยาบรรณและพัฒนาวิชาชีพครูให้เจริญก้าวหน้า และคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2522 อนุมัติให้คุรุสภาดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ตามโครงการการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และจากการประชุมสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู เมื่อวันที่ 16 - 18 กรกฎาคม 2523 ณ โรงแรมไทยไฮเทค กรุงเทพมหานคร ที่ประชุมได้มีความเห็นว่า ให้องค์การวิชาชีพครู (คุรุสภา) ดำเนินการจัดตั้งหน่วยมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อทำหน้าที่ศึกษา วางแผน ควบคุมการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่คุรุสภากำหนด และมีอำนาจในการพิจารณาเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ในกรณีที่ผู้ประกอบวิชาชีพครูมีความบกพร่องในความประพฤติ นำความเสื่อมเสียมาสู่วงการครู¹

การปฏิบัติการของคุรุสภาในฐานะองค์การวิชาชีพครู มีดังต่อไปนี้

1. มีกระบวนการควบคุมการเข้าสู่อำชีพ โดยกำหนดคุณสมบัติการศึกษา อบรม และมาตรฐานของคุณธรรม และจรรยาบรรณ จะกระทำโดยวิธีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู หรือวิธีการอื่นใดแล้วแต่จะเห็นสมควร
2. มีกระบวนการควบคุม ดูแล สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้อยู่ประกอบวิชาชีพยังคงประสิทธิภาพของตน
3. มีกระบวนการควบคุมจรรยาแห่งวิชาชีพ
4. ดำเนินการให้มีส่วนในการพิจารณาโยบายการผลิตครู การใช้ครู และพัฒนาครู
5. ดำเนินการในฐานะผู้นำของสมาคม ชมรมของผู้ประกอบวิชาชีพครู²

¹สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, ข่าวคุรุสภา 6 (สิงหาคม 2523) : 1 - 3.

²สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, คุรุสภาของท่าน (กรุงเทพมหานคร : สหประชาพานิชย์, 2525), หน้า 8 - 9.

การยกระดับวิชาชีพครูที่คุรุสภากำลังดำเนินการอยู่นี้ จะบังเกิดผลดีกับครูผู้ประกอบวิชาชีพครู เพราะจะทำให้เรามีครูที่ดี มีความสามารถ ศรัทธาในวิชาชีพครู และครูเหล่านี้จะได้รับการสนับสนุนให้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพของตน อันจะส่งผลดีต่อการศึกษาของชาติด้วย

จากสถิติการศึกษา จำนวนครู-อาจารย์ จำนวนตามสังกัด ปีการศึกษา 2525 ของกระทรวงศึกษาธิการ ปรากฏว่า จากจำนวนครู-อาจารย์ทั้งสิ้น 555,207 คน เป็นครู-อาจารย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 336,852 คน ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมา คือ ครู-อาจารย์ สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 96,219 คน นอกนั้นเป็นครู-อาจารย์สังกัดกรมอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กรมการฝึกหัดครู กรมศิลปากร กรมพลศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ตำรวจตระเวนชายแดนและชาวเขา และทบวงมหาวิทยาลัย¹

การยกระดับวิชาชีพครู นอกจากครูในโรงเรียนที่ได้รับผลจากการยกระดับวิชาชีพแล้ว ยังมีผู้ที่มีส่วนในการสนับสนุนในการยกระดับวิชาชีพครูอีก คือ

1. อาจารย์ในคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยต่างๆ อาจารย์ในวิทยาลัยครู และสถาบันผลิตครูต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับครูในฐานะผู้ผลิตครู
2. ผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ศึกษาธิการ เขต ศึกษาธิการ จังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ เกี่ยวข้องกับครูในฐานะผู้ใช้ครู

จะเห็นได้ว่า การยกระดับวิชาชีพครูที่คุรุสภากำลังดำเนินการอยู่ จะเกี่ยวข้องกับใครตรงกันกับครูผู้ประกอบวิชาชีพครู และผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ซึ่งได้แก่ อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู ผู้บริหารการศึกษา ที่จะมีส่วนสนับสนุนการยกระดับวิชาชีพครู โดยเฉพาะครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ซึ่งมีอยู่จำนวนมากและได้รับผลจากการยกระดับวิชาชีพครูนี้ จึงควรศึกษาเรื่อง ครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูกับการยกระดับวิชาชีพครู

¹สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, กระทรวงศึกษาธิการ, สถิติการศึกษา ฉบับย่อ ปีการศึกษา 2525 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2526), หน้า 20.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1^๗ คอแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1 คอแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู

สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1 คอแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1
2. การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ในด้าน
 - การควบคุมวิชาชีพครู
 - การส่งเสริมวิชาชีพครู

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ครู หมายถึง ครู-อาจารย์ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และครู-อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1

ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ได้แก่ อาจารย์ในคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครู ศึกษาธิการเขต ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1

แนวทางการยกระดับวิชาชีพครู หมายถึง แนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งคุรุสภาได้กำหนดแนวทางไว้กว้างๆ 2 แนวทาง คือ การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

การผลิตครู หมายถึง การดำเนินการในเรื่องสถาบันการผลิตครู การคัดเลือกนักศึกษาครู หลักสูตรการผลิตครู และอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู

การใช้ครู หมายถึง การดำเนินการในเรื่องการคัดเลือกและการบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนา และการบำรุงรักษาครู

เขตการศึกษา 1 หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนครปฐม นครปฐม ทุ่งสมอธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้คุรุสภาซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำลังดำเนินการในเรื่องวิชาชีพครู และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องได้นำไปพิจารณาเป็นแนวทางในการยกระดับวิชาชีพครู
2. ทำให้ทราบความคิดเห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ในเขตการศึกษา 1 ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู

วิธีดำเนินการวิจัย

ก. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่

ก) ครูในโรงเรียน เขตการศึกษา 1 ประกอบด้วย

- ครู-อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- ครู-อาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา

ข) ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ประกอบด้วย

- อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม
- อาจารย์วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสงฆ์ประจวบคีรีขันธ์
- ศึกษาธิการเขต ศึกษาธิการจังหวัด ศึกษาธิการอำเภอ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ในเขตการศึกษา 1

2. กลุ่มตัวอย่าง สุ่มจากประชากร ใ้คั้งนี้

- ก) ครูในโรงเรียน ประชากรรวม 19,581 คน ใ้คกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 377 คน¹
- ข) ผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ประชากรรวม 1,460 คน ใ้คกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 320 คน²

ประชากรทั้งสองกลุ่ม มีวิธีการสุ่มตัวอย่าง คั้งนี้

ก) ครูในโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษาธิการอำเภอ และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) คั้งนี้

เขตการศึกษา 1 มี 5 จังหวัด สุ่มตัวอย่างจังหวัดละ 2 อำเภอ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จะใ้คศึกษาธิการอำเภอ 10 คน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ 10 คน และสุ่มตัวอย่างโรงเรียนในอำเภอ โดยวิธีการสุ่ม-

¹Robert V. Krejcie and Daryle W. Morgan, Journal of Educational and Psychological Measurement, Vol. 30 No 3 Autumn, 1970, p. 608.

²Ibid.

ตัวอย่างแบบง่าย(Simple Random Sampling)จะได้ครูในโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียน เป็น ครู-อาจารย์โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 272 คน ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 183 คน ครู-อาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 105 คน และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 19 คน

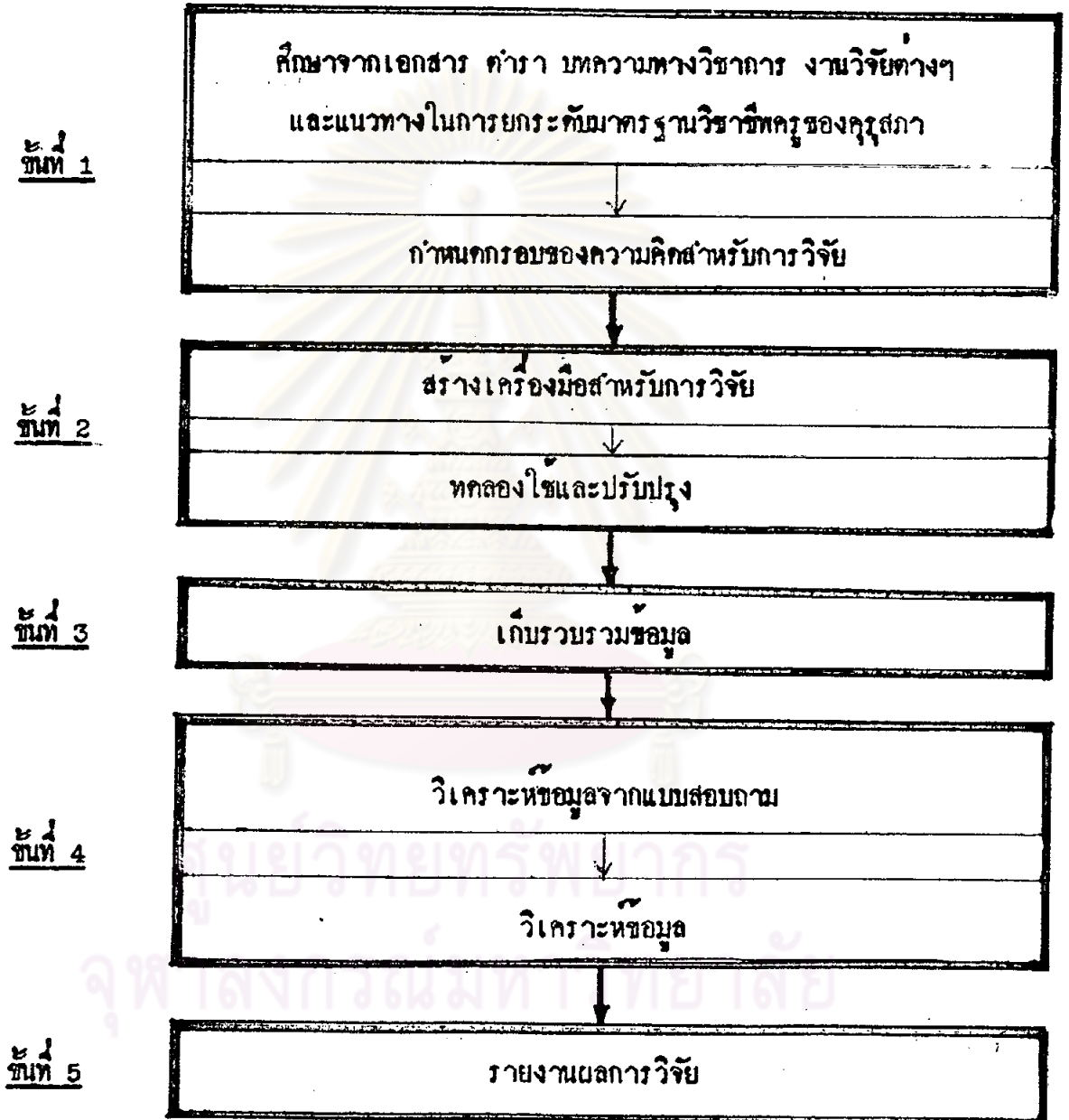
ข) ศึกษาธิการเขต ศึกษาธิการจังหวัด และผู้อำนวยการการประถมศึกษา จังหวัดในเขตการศึกษา 1 จำนวน 11 คน ทั่วประเทศทั้งหมด

ค) อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาลัยครูนครปฐม และวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จะได้

- อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 12 คน
- อาจารย์วิทยาลัยครูนครปฐม จำนวน 41 คน
- อาจารย์วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ จำนวน 34 คน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข. ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นที่ 1 ขั้นประมวลแนวคิดหลักสำหรับการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ก) ศึกษาจากเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัยต่างๆ และแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา

ข) กำหนดกรอบของความคิดสำหรับการวิจัย ในการสร้างเครื่องมือและศึกษาค้นคว้า สำหรับการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยยึดแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภาเป็นกรอบของความคิดสำหรับการวิจัย

2. ขั้นที่ 2 สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ก) ตอนที่ 1 ถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบ (check list)

ข) ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ในเรื่อง การควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครู เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scale) สร้างตามแบบของ ลิกเอิร์ต (Likert) โดยให้ระดับคะแนนเป็น 1, 2, 3 และ 4

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

2 = ไม่เห็นด้วย

3 = เห็นด้วย

4 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค) ตอนที่ 3 ถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (open - ended)

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยตามกรอบของความคิดที่ได้จากขั้นที่ 1 นำมาตรวจ แก้ไข และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสร้างแบบสอบถาม และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เพื่อหาการสื่อความหมายตรงกัน และนำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และนำมาขอความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามเก็บข้อมูลต่อไป

3. ขั้นที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูล

ก) แหล่งข้อมูล ได้แก่ โรงเรียน สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ สำนักงาน การประถมศึกษาอำเภอ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานศึกษาธิการเขต ในเขตการศึกษา 1 วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยา- ลงกรณ์ ปทุมธานี และมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

ข) วิธีรวบรวมข้อมูล การส่งและรับแบบสอบถามผู้วิจัยไปส่งและรับด้วยตนเอง และส่วนที่เหลือจากไปรษณีย์ให้ส่งทางไปรษณีย์

4. ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ก) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ หากร้อยละ โดยใช้สูตร

$$\text{ร้อยละของรายการใดๆ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้นๆ} \times 100}{\text{ความถี่ของทั้งหมด}}$$

และแสดงเป็นตารางมีค่าบรรยายประกอบ

ข) ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู ในเรื่อง การควบคุม และส่งเสริมวิชาชีพครู จะคำนวณค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$\sum fX = \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละรายการ}$$

$$N = \text{จำนวนของคะแนนทั้งหมด}$$

¹ประคอง กรรณสุต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ 7.

(กรุงเทพมหานคร : ไทย์วัฒนาพานิช, 2525), หน้า 41.

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ย ดังนี้

1.00 - 1.49 หมายถึง ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง

1.50 - 2.49 หมายถึง ไม่เห็นควย

2.50 - 3.49 หมายถึง เห็นควย

3.50 - 4.00 หมายถึง เห็นควยอย่างยิ่ง

การกระจายความถี่เห็นของข้อมูลตัวอย่างที่คอมแบบสอบถาม จะคำนวณค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2} \quad 1$$

S.D. = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละรายการ

$\sum fx^2$ = ผลรวมของคะแนนแต่ละรายการยกกำลังสอง

N = จำนวนของคะแนนทั้งหมด

และเสนอเป็นตารางมีคำบรรยายประกอบ

ค) ข้อมูลที่เห็นข้อคิดเห็นและเสนอแนะ วิเคราะห์โดยแจกแจงหาความถี่ และสรุปความถี่เห็นและข้อเสนอแนะนั้นๆ

ง) การเปรียบเทียบความถี่เห็นของครูและผู้เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู หากค่า t (t - test) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}} \quad ; \quad df = n_1 + n_2 - 2$$

¹ ประคอง กรวรรณสุต, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ 7. หน้า 51.

² Ronald E. Walpole, Introduction to Statistics

(New York : The McMilland, 1968), p. 228.

$$S_p = \sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}}$$

when S_1^2 = Variance of gr. 1

S_2^2 = Variance of gr. 2

\bar{X}_1 = Mean of gr. 1

\bar{X}_2 = Mean of gr. 2

n_1, n_2 = data of gr. 1 and gr. 2

5. ชั้นที่ 5 รายงานผลการวิจัย มีลำดับดังนี้

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย และวิธีดำเนินการวิจัย

บทที่ 2 ข้อเขียน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย